

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. april 2015
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rasmus Nexø Jensen
Sagsnr.: 2014-0030-2749
Dok.: 1374028

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 151 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 151 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, hvor langt regeringen er i forhold til iværksættelsen af et ”fast-track”-system igennem retssystemet for sager med unge, der begår vold, hærværk og lignende lovovertrædelser, som bebudet af regeringen i regeringsgrundlaget fra 2011, side 60.”

Svar:

1. Jeg er optaget af, at samfundets reaktion mod unge, som begår kriminalitet, har det sigte at holde dem fra at begå yderligere kriminalitet. Sager mod unge, som har begået kriminalitet, skal behandles så hurtigt som muligt, så den unge – og et eventuelt offer – så hurtigt som muligt kan komme videre med deres liv.

Bl.a. derfor har jeg i samarbejde med socialministeren fremlagt udspillet ”En ungdom uden kriminalitet – Tydelig konsekvens, flere i uddannelse og arbejde”. Med udspillet bygges videre på de gode resultater med bekæmpelse af ungdomskriminalitet, så vi kan fastholde en udvikling, hvor færre børn og unge starter en kriminel løbebane, og hvor flere unge kommer ud af kriminalitet.

Som en del af udspillet oprettes Reaktionsråd i alle politikredse. Reaktionsrådene består af repræsentanter fra politiet, de sociale myndigheder og – hvis den unge er over 15 år – fra kriminalforsorgen. Lærere, pædagoger, SSP-medarbejdere og andre fra den unges netværk vil også kunne inddrages efter behov. Reaktionsrådets opgave bliver at vurdere den enkelte sag, så snart der er begrundet mistanke om, at en person under 18 år har begået kriminalitet, og komme med indstillinger til henholdsvis anklagemyndigheden/domstolene (unge over den kriminelle lavalder) og de sociale myndigheder (børn under den kriminelle lavalder) om den konkrete indsats over for barnet eller den unge.

Med oprettelsen af Reaktionsråd styrkes det tidligere myndighedssamarbejde, og det sikres, at der hurtigt skabes en fælles opmærksomhed om de børn og unge, som begår kriminalitet.

2. Herudover er jeg, som anført i mit brev af 19. marts 2015 til Folketingets Retsudvalg (Alm. del, bilag 235), optaget af at sikre, at straffesager ved domstolene *generelt* skal behandles hurtigst muligt. Som opfølgning på brevet har jeg bedt Rigsadvokaten om i samarbejde med Domstolssty-

relsen og forsvarsadvokaterne at komme med et oplæg til, hvordan berammelsen af straffesager kan optimeres. Det skal i den forbindelse undersøges, i hvilket omfang rettens mulighed for at afvise en valgt forsvarer anvendes i praksis. Jeg har bedt om, at oplægget ligger klar senest den 1. august 2015.

Der bør i tilknytning hertil ses nærmere på praksis i forhold til at gøre brug af reglerne om at afvise tiltaltes forsvarer, når forsvareren ikke har mulighed for at møde inden for rimelig tid. Jeg har derfor anmodet Domstolsstyrelsen om at se nærmere på dette spørgsmål og sende en redegørelse herom inden for ét år.

Jeg har også anmodet Rigsadvokaten om at sikre, at anklagemyndigheden i alle relevante tilfælde er opmærksom på, om betingelserne for at begære tiltaltes forsvarer afvist er opfyldt i de sager, som – i lyset af sagens karakter mv. – ikke behandles med den fornødne hurtighed.

I denne forbindelse er der efter min opfattelse særlig grund til at være opmærksom på, at der kan være sager, som på grund af eksempelvis gerningsmandens alder bør behandles hurtigere end andre sager.

3. Endelig findes der allerede i dag en række mål for sagsbehandlingstiden i straffesager, herunder straffesager, hvor den tiltalte er under 18 år.

Det fremgår af Rigsadvokatens meddelelse nr. 4/2007, som senest er revideret i maj 2014, at sagsbehandlingstiden i normalsager, hvor en gerningsmand under 18 år tilstår den kriminelle handling, ikke bør være mere end 2 måneder. Sagsbehandlingstiden regnes fra sigtelse, til sagen sendes til retten, eller anklagemyndigheden træffer anden afgørelse. De 2 måneder omfatter således den samlede sagsbehandlingstid hos de sociale myndigheder, politiet og anklagemyndigheden.

Endvidere fremgår det af Rigsadvokatens meddelelse nr. 11/2008, som senest er revideret i juni 2012, at der i sager om vold, voldtægt og ulovlig besiddelse af våben er fastsat særlige målsætninger for politiets, anklagemyndighedens og domstolenes sagsbehandlingstid. Disse målsætninger gælder også i sager, hvor den sigtede er under 18 år.